

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do dnia 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących 25 lat. Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do ogólnego stażu pracy okresu od 10 marca 1994 r. do 17 kwietnia 1994 r., gdyż w tym okresie ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym oraz okresów rejestracji w Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłków.

Ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 24 lata, i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 16 lat, 7 miesięcy i 12 dni.

/decyzja – k. 27 plik V akt ZUS/

Decyzją z dnia 15 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do dnia 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących 25 lat oraz 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do ogólnego stażu pracy okresu od 10 marca 1994 r. do 17 kwietnia 1994 r., gdyż w tym okresie ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym oraz okresów rejestracji w Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłków, zaś do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 5 grudnia 1985 r. do 8 kwietnia 1992 r. z powodu braków formalnych na świadectwie pracy w warunkach szczególnych. Zakład pracy podał zajmowane przez ubezpieczonego stanowiska, które nie odpowiadają ściśle stanowiskom wykazanym w zarządzeniu, a także nie wykazał w jakich czasookresach wnioskodawca zajmował poszczególne stanowiska. Ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 24 lata, i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 10 lat, 3 miesiące i 23 dni. Niniejszą decyzją organ rentowy uchylił decyzję z dnia 29 grudnia 2015 r.

/decyzja – k. 29 plik V akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. M. i wniósł o zmianę w/w decyzji i ustalenie, że spełnia on warunki do uzyskania emerytury w myśl art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

/odwołanie – k. 2 – 3, k. 2 – 3 w aktach VIII U 966/16/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4, k. 4 – 5 w aktach VIII U 966/16/

Postanowieniem z dnia 12 września 2016 r. Sąd połączył sprawę VIII U 966/16 ze sprawą VIII U 585/16 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 12 w aktach VIII U 966/16/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 11 września 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 8 plik V akt ZUS/

Organ rentowy uznał za udowodniony przez wnioskodawcę staż pracy wynoszący 24 lata i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych:

- od 1 sierpnia 1973 r. do 5 kwietnia 1977 r.,
- od 2 maja 1977 r. do 30 listopada 1985 r.,
- od 5 grudnia 1985 r. do 8 kwietnia 1992 r.,
- od 23 marca 1992 r. do 8 kwietnia 1992 r.,
- od 4 lipca 1992 r. do 2 lutego 1994 r.,
- od 18 kwietnia 1994 r. do 8 września 1994 r.,
- od 20 czerwca 1994 r. do 29 czerwca 1994 r.,
- od 9 października 1995 r. do 12 października 1995 r.,
- od 1 lutego 1996 r. do 13 lipca 1998 r.,
- od 15 stycznia 1998 r. do 13 lipca 1998 r.,

/wydruk ZUS – k. 24 plik V akt ZUS/

Nadto organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu staż pracy w szczególnych warunkach w wysokości 10 lat, 3 miesiące i 23 dni.

/wyliczenia ZUS/

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o w/w dokumenty zebrane w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie może być uwzględnione.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 27 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Do przyznania emerytury konieczne jest aby wszystkie wskazane w cytowanych przepisach przesłanki zostały spełnione łącznie. Wnioskodawca musi zatem wykazać, że na dzień 1 stycznia 1999 r. miał wymagany staż ogólny (25 lat), staż pracy w warunkach szczególnych (15 lat). Musi ukończyć 60 lat oraz nie może być członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo musi złożyć wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody państwa.

Bez kumulatywnego spełnienia powyższych warunków prawo do emerytury w oparciu o w/w przepisy cytowanej ustawy, nie przysługuje.

Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy wynoszący 24 lata i 23 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

A zatem Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca nie spełniła warunków do nabycia prawa do emerytury, gdyż nie legitymuje się 25-letnim stażem pracy.

Dlatego też Sąd nie badał w niniejszym postępowaniu czy ubezpieczony posiada staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 15 lat. Na marginesie należy dodać, że organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach staż pracy wynoszący 10 lat, 3 miesiące i 23 dni.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie wnioskodawcy oddalił.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.